

2 Vlaamse topensembles onder leiding van Reinbert de Leeuw met koormuziek van Janáček.

Samenvallende werelden in Muziekcentrum De Bijloke

GENT - Vrijdagavond dook de befaamde Nederlandse dirigent en pianist Reinbert de Leeuw met Collegium Vocale Gent en kamermuziekensemble Het Collectief in de veelzijdige koormuziek van Leoš Janáček. We zagen een dirigent aan het werk die zijn grote liefde voor de Tsjechische componist kon overbrengen op de muzikanten en hen moeiteloos omhoog stuwde. Eén van de hoogtepunten van het Bijlokeseizoen tot nu toe.

Reinbert de Leeuw moet nu zowat de leeftijd hebben die Janáček bereikte. Beide 75 plussers bulkten steeds van passie, verloren nooit de speelse jongen in zichzelf, en zijn blijkbaar diep muzikaal en emotioneel geconnecteerd. Over zo'n eeuw heen. De muziek van Janáček blijft ontzettend verrassen en heeft Reinbert de Leeuw nooit losgelaten. Hun beide werelden van muziktaal vinden elkaar en het publiek voelde dit. Bijvoorbeeld bij de pianosonate 1.X.1905, die de Leeuw zelf bewerkte voor kamerensemble (inclusief accordeon en ocarina!). Een primeur. De Leeuw begaf zich in een unversum waarin hij zich thuis voelde.

Humor zit knap doorweven in vele werken van de Tsjech. Breed lachende muzikanten genoten zichtbaar van het Concertino voor piano en kamerensemble, eigenlijk een

reeks dierenportretjes. Het dierenrijk dook verder ook op in 'De wilde eend' (emotioneel met kristalheldere klanklijnen) voor gemengd koor en 'Het spoor van de wolf' voor sopraan, vrouwenkoor en piano.

Bijna ondraaglijk mooi was de vertolking van 'Elegie bij de dood van mijn dochter Olga'. De componist schreef het werk effectief bij het overlijden van zijn kind. Zoveel draden die samen komen in één bundel. Die van de treurende vader, de verweesde componist, en de zoekende, wroetende mens tussen die 7 miljard andere exemplaren op deze overweldigende blauwe bol. Hoe schoonheid en troost ook kunnen zitten in verdriet gewoon verdriet laten zijn. Niet wegstoppen, niet omfloersen. Deze cantate duurt amper 8 minuten, maar liet vrijdag niemand onberoerd. De wijze waarop tenor, koor en piano elkaar vonden in dit gebald drama en het publiek ronduit opslochten, benaderde de perfectie.

Een heel ander facet ontdekten we bij 'Rikalda' (Kinderrijmpjes). 19 korte, guitige en fantasierijke versjes vormen het raster van het werk. In deze maand kunnen we u volgend vers niet onthouden: *'Er is niets heerlijkers dan de lente, in de weide wordt het gras groen, de geit ligt onder de heg, zo ligt ze daar graag.'* En opnieuw haakte de Leeuw naadloos in op de speelsheid van de componist. Beiden lagen samen met korte broek in de wei, naast de geit.

Het enige minpunt van de avond: deze muzikanten en Reinbert de Leeuw verdienen geen lege stoelen En dat waren er echt teveel vrijdagavond. Eén dag eerder speelde de Leeuw hetzelfde concert nog voor een quasi uitverkocht Muziekgebouw aan 't IJ in Amsterdam.

Dus, voor iedereen die vrijdagavond onder een dekentje op de zetel naar breedbeeld-, plasma- en andere schermen met of zonder dolby surround systemen zat te kijken. Verras uzelf en uw geliefde(n) volgende keer eens met een ticket voor een meeslepend (klassiek) concert. Heel vaak gegarandeerd breed beeld en muziekregisters die elke potentiële kippenvelbobbels activeren.

An Rosiers
Het Nieuwsblad
14.03.2015